

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Caluinus & Beza) vel ad sua placita stabilienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmanda ...

In Epistolam B. Pauli ad Romanos

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

3. Quicumque baptizati sumus in Christo Iesu, in mortem ipsius baptizati sumus. 4. Consepulti igitur sumus cum illo per baptismum in mortem, vt quomodo Christus resurrexit à mortuis per gloriam ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-39447

Deo placeat, vitamque æternam consequatur, vt ex Paulo postea perspicuum fiet.

3. Quicumque baptizati sumus in Christo Iesu, in mortē ipsius baptizati sumus. 4. Consepulti igitur sumus cū illo per baptismum in mortē, vt quomodo Christus resurrexit à mortuis per gloriam Patris, ita & nos in nouitate vitæ ambulemus.

Docere Apostolus vult cur & quomodo mortui sumus peccato, vt non iam amplius viuamus in illo. Probat autem illud ab effectu baptismi nostri. In ipso enim baptismo in mortem Christi baptizati sumus: id est, vt seq. versu exponit, *consepulti sumus cum Christo per baptismum in mortem quandam, peccati videlicet; &, vt proximè seq. versu magis seipsum exponit, complantati seu coinsiti humus similitudini mortis eius, id est, per mortem peccati ex parte nostra in baptismo similitudinem quandā mortis Christi expressimus; idque ita ad viuum expressimus, vt huic similitudini quasi coinsiti cum Christo simus, vt morti peccati quasi trunco vitali pariter cum Christo insiti, non secus moriamur peccato, quàm ille mortuus est semel carni & mundo. Insitio (ait Calvinus) non exempli tantum conformitatem designat, sed arcanam coniunctionem per quam cum ipso coaluimus, ita vt nos Spiritu suo vegetans, eius virtutem in nos transfundat. Hæc imputatiuam iustitiam destruant, quæ non Christi Spiritu vegetari,*

V s sed

sed eius iustitia, quæ extra nos est, vestiri, ut Calvinus in argumento huius capituli quutus est, *Christi iustitiã induere*; nec eius tute[m] in nos transfundi, cui correlatur est, virtutem Christi nobis inhaerere (virtus autem Christi, est virtus spiritualis nouitate efficac) sed iustitiã imputari docet. **Mors in baptifimo qualis.** Ut ad Apostolum redeamus, similitudo mortis nostræ in baptifimo cum morte Christi in Cruce hæc est, (sicuti ipse Apostolus in seqq. exponit) quod in Baptifimo *vetus homo noster crucifixus est, & corpus nostrum destructum* (eatenus videlicet) ut ultra non uiuamus peccato, & hoc sensu *mortui simus peccato, & uiuentes Deo*, sicuti in Cruce Christus *semel mortuus est peccato*, id est, ad peccata nostra

1. Petr. 3. *stra sufficienter expianda: iuxta illud Petrus Christus semel pro peccatis nostris mortuus est, offerret nos Deo, mortificatos quidem carne, uiuificatos autem spiritu.* Sed Petrus effectum mortis Christi docuit, Paulus hoc loco similitudinem mortis Christi, cui per mortem peccati interimur & commorimur, prosequitur. Quare huius loci commentarius illa Petri

2. Cor. 5. *verba sunt: Si Christus pro omnibus mortuus est, ergo omnes mortui sunt; ut & qui uiuit, iam non uiuat, sed ei qui pro ipsis mortuus est & uiuificatus*

1. Petr. 4. *rexit. Item illa Petri verba: Christo in carne passo, & vos eadem cogitatione armamini; quia Christus passus est in carne, desijt a peccatis.* Sed hanc consequentiam & similitudinem Paulus aliter

& sublimius ab ipso baptismo nostro repetit, quia illic mors Christi nobis applicata, sua in nobis efficaciam exeruit, & mori peccato incipimus, vt in nouitate vitæ postmodum ambulemus. Et addit, si in baptismo nostro peccato verè mortui fuimus, & morti Christi penitus complantati, seu inuicem assimilati, quod *similitudini quo ue resurrectionis eius complantabimur*, seu coinstiti & intime assimilati, in nouitate vitæ ambulabimus, viuentes Deo per gratiam, sicut ille viuuit Deo in gloria. Vera quippe peccati mors, veram profert vitam iustitiæ. Et hanc ob causam hortantur frequentissimè Patrès, vt illa verba nostra in baptismo, *Abrenuncio tibi Satana*, quibus verbis nos mori peccato profiteamur, perpetuo ante oculos habeamus: Origenes homil. 12. in Numeros, Augustinus de Symbolo ad Catechumenos lib. 2. cap. 1. Ambrosius de ijs qui initiantur mysterijs cap. 2. Basilius in lib. de Spiritu S. cap. 11. Docet porro hic locus, pro eo quod hæretici docent, (nominatim Calvinus) *quoties lapsi fuimus, repetendam esse memoriam baptismi, & hac armandum animum, vt de remissione peccatorum certus securusq; sit*, planè contrarium: nempe ideo repetendam esse memoriam baptismi, ne iterum in peccata relabamur, ne *ultra seruiamus peccato*. & vt meminerimus in baptismo consepultos nos esse cū Christo in mortem peccati. Adeò commenta Calviniana Apo.

Abrenun-
ciatio Sa-
tanæ in
baptismo.

Instit.
lib. 4.
c. 15. n. 3.

na Apostolicæ doctrinæ ex diametro repugnant.

Sed & hîc rursus in huius loci explanatione accipienda est Bezæ confessio. Enim nobis contra ipsum postea Bezæ inutilis erit. Ad illa Pauli verba de Christo

Quod mortuus est peccato, mortuus est semel

scribit: Ostendit ex hac capituli & membrorum relatione Apostolus hoc loco, in q̄s qui per Christum sanctificati sunt, peccatum semel mori, id est, pristinas illas vires nunquam recipiat, sed quæ

tanquam corpus in sepulchro corrumpatur, & funditus intereat. Quod si perpetuus est mortu-

cati progressus, perpetuum est quoque vitiorum incrementum, quum sit mutua inter mortificationem veteris hominis & instaurationem novi

modò relatio, sed etiam proportio. Moxque replicat, Christum idcirco mortuum esse peccati

mel, ut semel in nihilum redigat peccatum nostrum

Quæ quidem explicatio tametsi Pauli sum hoc loco non attingit (ut supra ostendimus) veram tamen doctrinam continet in locis à Paulo traditam. Hæc interim

bis retinenda sunt, fateri nobiscum Bezæ gratiæ Christi hunc effectum esse, ut peccati vires in nobis eneruet, quotidieque corrumpat, donec funditus intereat. Sic superius

crucifixos nos esse cum Christo, ut destruat peccati, rectissimè exponit, esse regenerationem intra nos per Spiritum Christi reipsa metum

Hæc quippe regeneratio intra nos reipsa per

Peccati
mors in
renatis à
Beza ag-
nita.

vitam Christi inchoata, est illa iustitia inhærens quam Beza superius execrabatur, & quam Catholica docet Ecclesia, imputatiuæ iustitiæ prorsus contraria. Neque eius inchoatio aut veritatem iustitiæ aut perfectionem, viatori conuenientem, vlllo modo tollit aut imminuit, vt in opere nostro de Iustificatio- nelatissimè demonstratum est. Accipienda quoque & retinenda diligenter hoc loco est Caluini confessio, quam ipsa textus Aposto- lici perspicuitas illi extorsit. Hæc duo (inquit) inter se in diuino nexu coherent, veterem hominem Christi morte aboleri, vt eius resurrectio Christi mor- tem instaret, nosque efficiat nouas creaturas. Et certe quom nobis in vitam datus sit Christus, quor- sum referret nos cum ipso emori, nisi vt resurgamus in meliorem vitam? Ideoq; non alia ratione quod in nobis est mortale occidit, nisi vt verè nos viuificet. Nec mors Christi exemplaris tantum vice est, quod Christianis omnibus conueniat imitari: sed hæc est Apostoli doctrina, quod mors Christi efficax est ad ne- quitiam carnis nostræ extinguendam & profugan- dam. Resurrectio verò ad suscitandam melioris na- turæ nouitatem: quodq; per baptismum in istius gratia participationem cooptamur. Hæc hoc lo- co Caluinus, imputatiuam suam iustitiam, & ea quæ in versu vltimo cap. 4. dixerat, di- fertissimè refutans.

Lib. 6.
cap. 6.
& seq.

Caluinus
seipsum
refutat.